

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

ЂАЦИ ИМАЈУ РЕШЕЊЕ ЗА ДОСАДНУ ЈЕСЕН

Сваки почетак је тежак. Након дивног летњег распуста, уследила је нова школска година, а са њом и обавезе - учење, домаћи задаци, вежбање, рано устајање. Оно што је за мене другачије је активност у коју сам од ове године укључена - пројекат „Ђак репортер.“

Трудим се да градиво савладам што брже, како бих се посветила раду за новинарску секцију. И, уживам у томе. Ми, ђаци репортери, укључени смо у сва дешавања у школи, што је почетак ове школске године учинило много занимљивијим...

Андреј Соколов и Елена Новаковић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Грошница

Упознајте деку
Радослава

Да Петра
победи

Срце воли
да га шеташ

ДЕКА РАДОСЛАВ (92) СВОЈОЈ ПРАУНУЦИ И ЊЕНИМ ДРУГАРИЦМА ОТКРИО КАКО СУ СЕ ДЕЦА ИГРАЛА У ЊЕГОВО ВРЕМЕ

ДВА ПРУТА, ШВИНКА И КЛИС

На кросу „Трка за срећније де-тињство“ у организацији Црвеног крста из Ражња, одржаном у среду 16. октобра, у издвојеном одељењу у Мађеру, своју праунуку, Теодору Гагић, дошао је да подржи деда, Радослав Гагић, који смело корача ка 93. години. Тим поводом одлучили смо да разговарамо са деком и замолимо га да нам исприча на који начин су се одржавали часови физичког васпитања у његово време. Након договора са његовом породицом, дека је пристао да дође у школу и поприча са нама. Интервју са деком је протекао весело и забавно, јер дека прича локалним говором. Сви смо се слатко насмејали.

Ви сте, деко, били код нас на часу физичког васпитања. Онда када смо трчали на Кросу. Да ли се сећате?

- Наравно...Сећам се.

Сви смо се веома обрадовали што сте дошли да нас побри-те. Посебно наша другарица Теодора, ваша праунука. Радујемо се јер сте дошли, посебно због тога што имате толико година и најстарији сте у овом селу. Оно што је занимљиво за нас јесте да нам кажете да ли сте ви ишли у школу?

- Ишао сам, али мало. Кратко. Једно три-четири месеца.

Реците нам, да ли сте имали физичко васпитање у време док сте ишли у школу?

- Не!

Нисте имали физичко васпитање?!

- Не... то није било тад....

А шта је било тада уместо физичког васпитања?

- Учитељ,.....све је то некад било другачије.....астал је имао и једну клупу.....и два прута....

Два прута?!

- Јесте, ја причам то како је било....се-кли су редари пруже....Е сад, један ученик који пише на табли био је из четвртог разреда, а други из првог и то су били најбољи ђаци. А учитељ и није био стално код нас у учионици него ти ученици пишу и уче ђаке. И сад редар запише мене, овога, онога (дека показује прстом на ђаке), који је био немиран, углавном, и кад учитељ дође и погледа у оно његово књижице и ка-

же: „Ајде ти!“ Тад тешко нама. Позове он мене по имену и онда ја кад дођем он седи тако испред мене и овако (дека показује како је учитељ замахвао дебљим прутем преко његових ушију и главе, рамена, руку...). Учитељ бије, не говори ништа, само удара. Мене докипи и ја се измакнем и он ме закачи са онај прут по колено, оно није прут него дебело много оно што секу редари по Варници горе. Он поново узме онај прут па оће поново, а ја на пут па у ћораву страну... И више од тога готово. Не врну се више.

Добро, сада пошто, ето, нисте ишли у школу дугу и нисте имали физичко, а ми смо хтели са вама да

је био опасник. Ееее! Неки Властимир Недељковић. Он је из Краљева, ал учио овде децу. Учитељска школа је тад била у Алексинац.

Ондак, ставимо овако (показује) шајкачу на очи, па ондак онога завртимо, па куј кога довати. Кога довати тај и препозна га онда томе туримо шајкачу на очи и тако. Тако све доклен не дође учитељ. Е кад он дође ондак је тишина. Не смеш да мрднеш. Одма он каже: „Оди ти овам!“ И тако... А они два прута стоје и сам чекају.

Када сте побегли из школе, чиме сте се онда бавили?

- Чувао сам стоку.

га изгледа као права мотка која је мало закривљена при дну) и сад бије ону швинку а онај тамо око њега је враћа, не знам колико, буде их до троје највише и тако сакупљамо те појене.

Како сте сакупљали поене? Како се добијао поен?

- Па колико пут одбраниш рупу толико поена можеш да добијеш. Слично ко оно на лед. А онај други ако погоди рупу онда он долази и брани рупу од других. Један значи брани рупу, а други редом покушавају да швинку убаце у њу. Онај ко успе тај иде да стражари. До пет-шест поена је могло да се добије тако највише. То је једна игра. А после смо имали Клис. Пазите, децо! Клис направимо ми сами.

Клис?! Од чега?

- Од дрвета. Одесечемо. Задељемо га са обе стране да буде шиљато. Клис је толики (деда показује дужину отприлике 30 цм). Е сад, ту га бијеш или га овде бијеш. (деда показује да се Клис тј. задељано дрво ставља на неку подлогу на коју се наслони попут клацкалице). Сад кад то рипи одзем (од земље), онај Клис, кад га удариш, он отидне там стотину метра сигурно. Е, тај други који игра са тобом Клис, он, ако стигне треба да га удари јако штапом, увек двојица играју. Тај други који чека Клис стоји било где у околини онога који удара Клис. Подлога мора да буде равна тамо где се клис игра. Не

сме да буде брдовито. Нека пољана, равнина обавезно. И девојке су играле са нас много. Девојке за удадбу. Играле оне. Какви! Их! И нема ту, то је тако било. То је било главно. А после нешто што се и ви данас играте. Јурили смо се по улици. Играле жмурке и то је то.

Деда, хвала Вам много што сте дошли код нас и испричали нам све ово. Потрудићемо се да сачувамо од заборава ваше казивање.

Теодора Гагић, Нађа Тодоровић, Викторија Миленовић, Тијана Срејић ОШ „Иван Бушовић“ Ражња Фоторепортер: Алекса Жикић

Ђаци репортери у друштву деке Радослава

причам о спорту, реците нам јесте ли трчали улицама док сте били дете. Јесте ли излазили на улицу да се играте?

- Па знате како... тада школа није изгледала као сада. Све је било другачије. Било је 80 ђака па ви видите. И сад, учитељ гледа на улицу кроз прозор, а прозори исто тако били густе па се види на куће, на све. Ми се играмо, трчимо, а он ако те види, обрао си бостан! Бије па само тако. Опасан је био учитељ.

Јесте ли трчали, играли се?

- Јесмо. Искочимо ван па ко кога довати. Осамдесет ђака...то је било претерано за једнога човека...Али он

Јесте ли имали другаре? Чега сте се играли?

- Имало је свашта. Са моје друштво и са други ђаци из први, други, трећи и четврти разред одемо на планину, на Варницу, па се играмо.

Како су се звале ваше игре?

- Швинка, на пример.

Шта је Швинка? Ми први пут чујемо за ту игру.

- Па видите овако. То је једна игра где направимо од неког мало чворноватог дрвета округлину (нешто попут лоптице), издељемо је са секирче, па тад ископамо рупу испред себе и ту борави неко као стражар. Држи у рукама тољагу (деда показује рукама да тоља-

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ КАЋА ОТКРИВАЈУ ШТА СУ САЗНАЛИ НА СИМПОЗИЈУМУ „ЗДРАВО РАСТИМО“

ТРАЖИЛИ СМО РЕЦЕПТ ЗА ЗДРАВЕ СЛАТКИШЕ

У последњој недељи октобра позвани смо у Београд на „Здраво растимо“ симпозијум који је одржан у Научно-технолошком парку. Ђаци репортери из Каћа: Мила, Анђела, Душка и Валентина разговарале су са председником Савеза за школски спорт Србије Жељком Танасковићем, као и са нутриционисткињом компаније „Нестле“ Коралком Новином Бркић. Наши саговорници су били и наставник физичког васпитања из ОШ „Бранко Радичевић“ из Панчева, Коста Мирковић.

Нутриционисткиња Коралка Новина Бркић говорила је о важности избалансираних исхрана и о бављењу физичком активношћу у дечијем узрасту. Присутствовали смо јавном часу „Одрасли у улози ђака“ у коме су се учесници представили у пару. Они су нам дали корисне савете из праксе. Било је лепо чути како деца и родитељи реагују на савете о здравом исхрани, а сазнали смо и да постоје многи укусни слаткиши који не садрже шећер. Упознали смо докторку Јелена Вудељ Ракић из Института за јавно здравље Србије „Доктор Милан Јовановић Багута“, као и професорку физичког васпитања Јасну Ђукић из Каћа.

Ђаци репортери у друштву Жељка Танасковића

Жељко Танасковић председник Савеза за школски спорт Србије био је видно срећан што се кроз сарадњу са компанијом Нестле на овакав начин третира једна важна тема. О својим искуствима из праксе говорили су Драгана Ђорђевића, професора физичког васпитања из Крагујевца, Светлана Мирчић Вукобрат, професорка физичког васпитања из Кикинде, Аднан Мушкић, професора физичког васпитања из Бродарева и Виолета Милошевић, професор физичког васпитања из Параћина.

Лепо смо се провели, пуно научили, дивно забавили и било нам је задовољство присуствовати овом симпозијуму и пресрећни смо што смо део пројеката „Здраво растимо“ и „Ђак репортер“.

Анђела Убовић
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ

МИНИСТРУ ПРЕДСТАВЉЕНА ДЕЦА СЕМЕНДРИЈЕ-БРАНКОВЦИ

Вредни и радни ђаци репортери су на Дан просветних радника, 8. новембар, посетили пожаревачку пољопривредну школу Соња Маринковић, у којој је организован сајам ученичких задруга. Ученици Основне школе „Бранко Радичевић“ из Смедерева представили су своју задругу Деца Семендрије-Бранковци министру просвете, науке и технолошког развоја Младену Шарчевићу.

У разговору са ресорним министром и његовим помоћником задуженим за основно и предшколско образовање ђаци репортери, уједно и чланови ученичке задруге посебно су истакли спортске ак-

Ђаци репортери у разговору са министром Младеном Шарчевићем

тивности које се реализују уз помоћ средстава прибављених кроз делатности задруге. Поносни што су део школе која је далеке 1964. године имала пионирску задругу која је проглашена за најбољу у тадашњој СФРЈ вредни млади Смедеревци обећали су да ће и даље предано радити на развоју предузетничких вештина кроз активности које су до-

приносе јачању свести о одговорности коју они као најмлађи чланови друштва носе на својим плећима.

Георгина Вучковић и Ана Пантовић
ОШ „Бранко Радичевић“ Смедерево

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Месец спортских успеха

Ученици Савремене гимназије су у октобру постигли многобројне спортске успехе. Мушка фудбалска екипа је освојила треће место на општинском такмичењу у малом фудбалу. Такође, на општинском такмичењу је учествовала и кошаркашка екипа која је освојила треће место. Посебно се истакла и женска екипа Савремене гимназије која нас је представљала на општинском и градском такмичењу из кошарке. Девојке су постигле одличан резултат који им је обезбедио прво место и тиме су се пласирале на следећи ниво такмичења. На градском такмичењу су победиле ученице техничке школе, односно победнице општине Савски венац, чиме је наша екипа сврстана у осам најбољих женских кошаркашких тимова свих средњих школа у Београду.

Ара Адактар
Савремена гимназија Београд

Младост цветала у Зајечару

Зајечар је град који је добио ту част да ове године започне први већ традиционални „РТС крос“, који се одржава у свим већим градовима Србије. Такмичило се 1443 учесника, што је највећи број до сада. Атмосфера је била спортска. Сви су са нестрпљењем очекивали наступ, а жеља да се освоји бар неки трофеј била је у сваком малом и великом срцу.

Време је било сунчано и топло, што је баш одговарало одржавању таквог догађаја. Из наше школе, ОШ „Доситеј Обрадовић“ из Вражогрнца, села надомак Зајечара, учествовало је 20 учесника, и сви су стигли до циља. Двоје ученика је добило дипломе, а то су Катарина Ранђеловић, ученица седмг разреда, и Андрија Алексић, ученик шестог разреда.

Марија Станковић
ОШ „Доситеј Обрадовић“ Вражогрнач

Озеленимо школска дворишта

Ученици школе „Бранко Радичевић“ из Смедерева решили су да учине мали корак за велику ствар. Решили су да се прикључе акцији подизања еколошке свести младих. Почело се од оног што је ђацима најближе, њиховог школског дворишта, те је засађено 15 стабала хрста и брезе. Хрст је дрво велике симболике у нашој традицији, означава постојаност у врлини, храброст, истрајност, дуговечност, а бреза је још у давним временима сађена као дрво заштитник новорођенчади и укућана, сађена је поред улазних врата кућа. Брезе су тако засађене испред главног улаза у нашу школу. Посебно смо поносни јер су у сађењу учествовали ђаци прваци и осмаци јер смо хтели да покажемо симболику онога што раде старији дајући пример млађима. Прво дрво засадила је наша Јања Стаменковић, ученица специјалног одељења којој је ово био један изузетно узбудљив дан у школи која јој много значи у њеној дуготрајној борби за оздрављење.

Катарина Симић и Вук Маринковић
ОШ „Бранко Радичевић“ Смедерево

Трка у част Сомбора

У последњој недељи октобра у Сомбору је одржана је манифестација „Улична трка Сомбор 2019“. Манифестација се одржава већ дести пут по реду и то у част ослобођења града Сомбора у Другом светском рату. Ове године учествовало је преко хиљаду учесника из општина Апатин, Кула, Сомбор и Озаци, а одржано је двадесет трка у обе конкуренције. Трчали су предшолци, затим основци и на крају средњошколци који су својом трком и затворили манифестацију. Најуспешнији представници ОШ „Вук Караџић“ из Црвенке биле су: Катарина Митошевић, ученица другог разреда која је заузела треће место и Лена Зорић, ученица петог разреда која је такође трку завршила на трећој позицији.

Сташа Зорић
ОШ „Вук Караџић“ Црвенка

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Спортска недеља у Краљеву

Сваке године у ОШ „Вук Караџић“ у Краљеву одржава се спортска недеља, која за циљ има промоцију спорта и здравих стилова живота. Спортске активности започете су последњег дана месеца септембра, најпре међуодељенским утакмицама. Девојчице су играле одбојку, а дечаки мали фудбал. За ученике од првог до четвртог разреда учитељи су са наставницима физичког васпитања организовали „Игре без граница“ и између две и четири ватре.

Сваког дана организовани су турнири. У среду поподне после часова, организована је утакмица у којој су учествовали ученици и њихови родитељи, у четвртак су ученици за време великог одмора у обе смене радили вежбе обликовања. На тренутак је двориште наше школе личило на сцену из филма „Лајање на звезде“ где су сви који су се нашли у дворишту радили вежбе обликовања и ученици и наставници. Спортска недеља завршена је у петак трком „За срећније детињство“, која је на величанствен начин затворила ову узбудљиву спортску недељу.

Мина Милић
ОШ „Вук Караџић“ Краљево

Са пустоловом кроз простор и време

Након 18. октобра, имали смо мало времена, али велику вољу и енергију да спремимо приредбу поводом дана школе, која је уприличена 25. октобра. Инспирирани темом путовања, осмислили смо приредбу под слоганом „Путовања једног пустолова кроз простор и време“.

Пустолов нас је водио од праисторије, преко египатских пирамида, средњег века и светских ратова до модерног доба. Затим је, путујући са гусарима на заједнички семинар, открио Народно позориште у потпалубљу брода. Тамо је наишао на оперске арије које су искочиле пред публику из Смољинца, ритмичке тачке и извођење народне, изворне музике. Дечица нижих разреда путовала су кроз музичко-ритмичке тачке Грчком, Русијом, Кином, Мексиком, да би се, пуни елана, вратили у родну Србију и заиграли коло. Мишење публике је да је приредба била веома енергична и компактна, чему је допринео велики труд и рад наставника и учитељица из Смољинца.

Анђела Тасић, Сара Томић, Теодора Јовановић
ОШ „Дража Марковић Рођа“ Смољинац

Катаринино лепо изненађење

Нашу школу крајем октобра посетила је славна рукометашица репрезентативка Катарина Крпеж-Шлезак. Са њом је разговарала Ива Вајсенбургер, ученица осмог разреда (члан новинарске секције-џак репортер). Катарина је истакла да се увек радо сећа школских дана проведених у нашој школи, и увек користи прилику да посети свог наставника професора физичке културе Горана Ђуричића који је први препознао њен таленат и велики утисак оставио на њу.

Још у седмом разреду је узела лопту у леву руку и са својим наставником и данас кад дође у нашу школу заигра рукомет. Признала нам је да је и у школи имала симпатију чије име нисмо сазнали. Катарина је приредила посебно изненађење за ученике наше школе и поклонила им је десет рукометних лопти.

Ива Вајсенбургер
ОШ „Братство јединство“ Сомбор

НА ОЛИМПИЈСКОМ ЧАСУ ДОБИЛИ СМО ВАЖНУ ЛЕКЦИЈУ
ОД СВЕТСКЕ ЈУНИОРСКЕ ШАМПИОНКЕ

КАДА ПОСТОЈИ ВОЉА, ПОСТОЈИ И НАЧИН

У оквиру Олимпијске недеље, која је одржана у последњој недељи септембра, у Основној школи „Јован Ристић“ у Борчи одржан је олимпијски час - промоција толеранције и културне различитости. Директор школе Милета Ђоровић угостио је представнике Олимпијског комитета Србије, Крикет федерације Србије и Групе 484. Олимпијски час отворио је председник Олимпијског комитета Србије Божидар Маљковић, а присутне је поздравио и Сем Фабрици, амбасадор и шеф делегације Европске уније у Србији.

Програм је трајао два сата, а у активностима су учествовали ученици првог, трећег, петог и седмог разреда. Ученици су имали прилику да кроз различите вежбе на полигону уче о основним олимпијским вредностима (радост игре, ферплеј, поштовање, изузетност, јединство духа, тела и ума), да се опробају у крикету, да се друже са мигрантском децом из Центра за азил у Крњачи, али и да се упознају са Надицом Божанић, светском јуниорском шампионком у теквондоу. Чланови Новинарске секције наше школе забележили су кратак интервју са Надицом:

Како сте почели да тренирате теквондо?

- Моја сестра је тренирала теквондо. Једном

смо брат и ја били на њеном тренингу, свидело нам се, па смо почели и нас двоје да тренирамо.

Да ли сте пре теквонда тренирали неки други спорт?

- Јесам, тренирала сам пливање и ритмичку гимнастику, а теквондо тренирам већ тринаест година.

Да нема теквонда, којим бисте се спортом бавили?

- Бавила бих се кошарком.

Да имате моћ да спојите нека два спорта, који би то спортови били?

- Синхроно пливање и скокови у воду.

Како сте успели да ускладите школу и теквондо?

- Школа ми излази у сусрет када су у питању изостанци, тражим наставницима часове допунске наставе... Онај кога не занима школа не би могао то да усклади.

Кроз игру и дружење ученицима је указано да је веома важно бавити се спортом како бисмо остали здрави - у здравом телу здрав дух!

Николина Чулић, Маша Мишић,
Никола Прпа, Адријана Степановић,
Андреј Стојановић, Давид Ђосовић
ОШ „Јован Ристић“ Борча

УПОЗНАЛИ СМО НЕКАДАШЊУ РЕПРЕЗЕНТАТИВКУ ТАЊУ МЕДВЕД

СПОРТСКО ВАСПИТАЊЕ ПРАВИ РАЗЛИКУ

На Трећем Сајму спорта одржаном почетком октобра у Новом Саду, на штанду Покрајинског секретаријата за спорт и омладину, среди смо бившу репрезентативку у рукомету Тању Медвед са којом смо разговарали о томе шта јој је спорт донео и шта је важно за сваког младог човека.

Драго ми је што имам част да данас водимо овај разговор. Реците ми молим вас, шта вам је спорт донео у смислу дружења и здравог одрастања?

- Спорт ме је изградио у јаку личност која зна да се носи са свим проблемима. Спорт ме је научио да не постоје проблеми који су нерешиви. Спреман сам да проблеме увек превазиђем.

Шта је важно за сваког младог човека?

- За сваког младог човека важно је да има кућно васпитање, такође је важно школско васпитање и образовање, али је веома важно спортско васпитање. Спортско васпитање нас учи да се носимо и са победама и са поразима. Кроз спорт научиш да се носиш са славом коју спорт доноси. Све у свему спортско васпитање те гради у целивиту и здраву личност.

ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ

Ђаци репортери у друштву Тање Медвед

ОСНОВНУ ШКОЛУ „ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ“ НЕКАДА ЈЕ ПОХАЂАЛА И РЕПРЕЗЕНТАТИВКА СРБИЈЕ У ФУДБАЛУ ДЕЈАНА СТЕФАНОВИЋ

ПОДРШКА ОКОЛИНЕ ЈЕ ПРЕДУСЛОВ ЗА УСПЕХ

Основна школа: „Драгиша Луковић Шпанац“ може се назвати „колевком спорта“ нашег града. Као таква, годинама уназад негује традицију спорта и спортског духа. Незаобилазан фактор је таленат и јака воља наших ученика. Дејана Стефановић (22), пример је амбициозне девојке која зна како се остварују снови. Иако оставља утисак јако духовите, елоквиентне и дружељубиве особе, за себе каже да је тврдоглава, упорна, авантуриста и хедониста.

Као малој, омиљеној играчици јој је била лопта, цртаће и играње луткама са другарицама заменила је гледањем фудбалских утакмица још од своје треће године. Сада је успешна фудбалерка. Како наводи, темеље свог успеха поставила је управо у ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“, а велику захвалност дугује професору физичког васпитања Драгану Ђорђевићу. Била је спортиста генерације наше школе. Након основне школе уписује Другу крагујевачку гимназију, спортско

одељење, али се након треће године премешта у Београд и завршава Спортску гимназију.

На питање да ли је било тешко ускладити тренинге са обавезама у школи, Дејана је одговорила:

- Није било тешко док сам била у основној школи. Све обавезе сам постижала на време. Међутим, у средњој школи је било јако тешко. Срећом, имала сам професоре који су ме бодрили и веровали у мене.

Колико ти је значила та подршка породице и пријатеља?

- Мислим да, прво без подршке породице, касније учитељице, наставника и професора не бих постигла све што сам данас.

Истиче да је, наравно, било и оних који су били против, али су јој управо такви људи били мотивација да докаже супротно. Ипак, и највећи светски умови су најчешће били несхваћени.

Први женски фудбалски клуб јој је био „Тријумф“, где је после две успешне сезоне запаала за око Црвеној звезди.

Да није фудбалерка, била би професорка физичког

- У Звезди сам провела три дивне године, где сам остварила свој сан да заиграм управо за тај тим.

Ово је био велики успех за њу, будући да је ватрени навијач овог клуба. Први, прави, професионални уговор потписала је у Француској, у „АСПТТ Алби“ где је провела једну сезону.

- Била је то јако добра сезона. Убрзо сам добила позив да дођем у Авалдснес, мој први клуб у Норвешкој, где сам играла и Лигу шампиона. Након одигране сезоне, уследио је позив из фудбалског клуба Валеренга, такође клуба из Норвешке, чији сам тренутно члан.

Као свој највећи успех истиче то што је постала члан Женске фудбалске репрезентације Србије. На питање чиме би се бавила да

није фудбалерка, одговорила је да би била професор физичког васпитања. Ова млада, амбициозна девојка, која је од своје седме године у овом спорту, а до сада има завидну каријеру, поручује младим, будућим спортистима да верују у себе и да су чуда могућа.

Трентно јој је највећи циљ да се пласира на Европско првенство и да освоји Лигу шампиона. Преостаје нам само да јој унапред честитамо, јер за ову девојку границе не постоје. Ми јој желимо да настави да ниже успехе и даље, јер је своју породицу, пријатеље, школу, професоре и град Крагујевац учинила поносним.

**Анђелина Николић
и Јана Милутиновић
ОШ „Драгиша Луковић
Шпанац“ Крагујевац**

Дејана је циљ да се са Србијом пласира на Европско првенство

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Олимпијски тренинг

Спортски савез града Сомбора у сарадњи са Олимпијским комитетом Србије и Војвођанском банком организовао је манифестацију „Олимпијски тренинг са Војвођанском банком“. Ова манифестација одржана је у среду 23. октобра на Тргу Светог Ђорђа, а отворила ју је Антонија Нађ Косановић, члан Градског већа за спорт и омладину. Учествовало је по 25 ученика основношколског узраста свих пет школа из Сомбора. Догађај је реализован кроз пет станица са вођењем професионалних тренера. Учесници су се опробали и показали изузетне вештине у четири спортске дисциплине: атлетици, одбојци, рукомету и кошарци, а богато знање исказали су у квизу знања о олимпијзму.

Сви учесници добили су мајицу, флашицу за воду и диплому, а различите боје беџа означавале су ученике различитих школа. Била је ово промоција спорта, здравог начина живота, спортског духа, сарадње и незаборавног дружења.

Ива Вајсенбургер
ОШ „Братство јединство“ Сомбор

Јесењи крос у Црвенки

Ученици ОШ „Вук Караџић“ из Црвенке уживали су 14. октобра у чарима михољског лета на стадиону ФК Црвенка. Након редовне наставе ученици и наставници упутили су се према месту где ће се јесењи крос одржати. рке су се одржавале редом, почевши од нижих разреда, па су се након првог звиждука пиштаљке на старту нашли дечаки четвртог разреда.

Наставници физичког васпитања Данијела Ловре и Зоран Миладиновић потрудили се да све тече по договору и у духу фер-плеја што је и основни мото наше школе. Терен је био сув и погодан за трчање тако да су ученици лако и брзо отрчали свој део стазе. Ове школске године изостала је традиционална трка наставника коју смо ми ученици жељно ишчекивали и која представља најзабавнији део кроса. Наставници су обећали да ће се поправити у спортској недељи која нас очекује.

Ања Манхалт
ОШ „Вук Караџић“ Црвенка

Турнир у уличној одбојци

Последњи турнир у уличној одбојци за одбојкашице и одбојкаше одржан је у Руми, 29. септембра на игралишту фудбалског клуба „Словен“. Организатор је био Намибид, произвођач одбојкашких реквизита из овог сремског градића. На двадесетак терена играло се у обе конкуренције, а поред бројних клубова из читаве земље, учешће је узело и 42 играча из нашег одбојкашког клуба „Баваниште“.

Предвођени Гораном Ракочевевићем, својим тренером, наши старији и млађи такмичари, показали су добро одбојкашко умеће освојивши златну и сребрну медаљу, обе у конкуренцијама дечака. Девојчице су биле одличне, али је појединим екипама недостајало мало среће до пласмана. Такође, освојили смо и машину за смеч, награду за најбоље постављену рекламу овог турнира. Овај турнир искористили смо да уживамо у победи, лепом дану, али и новим познанствима, дружењу и лепом проводу.

Никола Ивановић
ОШ „Бора Радић“ Баваниште

НАСТАВНИЦИ ИЗ ШКОЛЕ „КНЕЗОВА РАШКОВИЋА“ СПОЈИЛИ ЛЕПО И КОРИСНО НА МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПЕШАЧЕЊА

НАШЛИ СМО ВЕЗУ ИЗМЕЂУ СПОРТА И УМЕТНОСТИ

Асфалтирани пут, дуг и напоран за шетање, вијуга између сунцем обасјаних и озарених планина. Изнад њих је само плаво небо, разапето као платно и прикачено за околне врхове планина. Дан је као створен за пешачење, а ученици основне школе „Кнезова Рашковића“ са неколико својих наставника крећу у авантуру обележавајући Међународни дан пешачења. Одредница њиховог данашњег дружења је манастир Дубница.

Овај споменик културе и манастир основан је у XIV веку и припада Епархији милешевској Српске православне цркве. Налази се на обронцима планине Јавор, а свега неколико километара од Увачког језера. Овај манастир је вековима неугасиво кандило између Јавора и Увца, тапија свете земље у овом крају. Наоружани осмеси-ма, добрим расположењем и понеком флашицом воде ученици крећу манастиру у походе. Наставница Наташа, наставник физичког васпитања, хита жустрим кораком испред својих ученика започињајући причу о важности пешачења, свакодневно. „Пешачење је најјефтинији спорт и најздравији вид рекреације. За правилан развој и раст деце потребно је минимум сат времен дневног пешачења или неке физичке активности. Циљ обележавања је подстицање здравих животних навика код наших ученика.“, рекла је Наташа Бучевац, наставник физичког васпитања.

Озарени сунчевим зрацима, не осећајући пут под ногама, ученици хитају даље. У причу о важности пешачења укључује се и наставник Никола, вероучитељ, причајући о првим ходочашћима великих светаца. Кроз причу и

„До најлепших пејзажа, сви мајстори ликовног заната стизали су управо пешачењем“

разговор долазимо до манастира, нашег данашњег одређишта. У порти манастира владао је неки чудесан мир и спокој, а и ми, ученици осетисмо то блаженство. Након предаха у порти манастира започесмо осликавање на штафелају и дружење са наставницом Весном. Зраци сунца и Михољско лето употпунише тај тренутак. У разговору са нама наставница Весна, наставник ликовне културе, била је јако отворена: „Пешачење је посебан избор, посебна одлука и филозофија испуњавања животног циља људи који желе да упознају различите крајеве, културу, па и на крају саме људе. До најлепших пејзажа, скривених бисера природе, сви мајстори ликовног заната стизали су управо пешачењем. И тај физички напор као да је још више наглашавао оно унутрашње, забележено на платнима великана“, нагласила је Весна.

Драгана Луковић и Александра Иванковић
ОШ „Кнезова Рашковића“ Божетићи

ШКОЛА „ЂУРА ЈАКШИЋ“ У ЂУПРИЈИ ДОБИЛА ПЛАНИНАРСКУ СЕКЦИЈУ

СРЦЕ ВОЛИ ДА ГА ШЕТАШ

У основној школи „Ђура Јакшић“ у Ђуприји од ове године званично почела је са радом планинарска секција, а придружили су јој се и другари из подручног одељења у Јовцу. Иницијатива је потекла од наставника физичког васпитања Славолуба Јовановића Зонца, који је и њен оснивач у ОШ „Вук Караџић“ из Ђуприје, и члан Планинарског друштва „Зуброва“. Ова секција има за циљ одвајање ученика од телевизора, мобилних телефона и игрица, као и стицање здравих навика, што већи боравак у природи и дружење. Секцију воде наставници физичке културе у нашој школи Марина Матић и Зоран Митић, у сарадњи са другим основним школама, као и планинарским друштвом

Ђуприје. Интересовање ученика је велико, пријавило се више од 200 ученика.

Од локалитета које су ученици наших школа препешачили издвајамо: Ртањ (неколико пута), Лисине, околина манастира Раванице, Сењски Рудник и околина Ђуприје и Јовца. Секција је отворена за сваког ко је заинтересован и жели да проведе мало времена у природи, укључујући и родитеље, док је ученицима 5. и 6. разреда од ове школске године планинарење обавезно. Дружење у природи и физичка активност позитивно утичу на психо-физичку стабилност сваког од нас, јер... срце воли да га шеташ.

Мима Жугић и Магдалена Јовановић
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

КОШАРКАШИ ГИМНАЗИЈЕ „БОРА СТАНКОВИЋ“ ИЗ БОРА
ПОБЕДНИЦИ ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА

ПОВРАТАК НА ГРАДСКИ ТРОН

У понедељак, 28. октобра у спортском центру у Бору одржано је општинско такмичење средњих школа у кошарци. Снаге је одмерило пет градских средњих школа, а учествовало је око 50 играча са својим професорима физичког васпитања, док их је са трибина бодрило стотинак гледалаца. Због неспецифичног броја учесника и жреб је био необичан те су се у првој рунди састале Економско-трговинска и Машинско-електротехничка школа у првој и екипе Медицинске и Техничке школе у другој утакмици, док је тим Гимназије паузирао.

У првом мечу турнира прошлогодишњи прваци Бора, кошаркаши Машинско-електротехничке школе рутински су савладали екипу Економско-трговинске школе резултатом 22:41. На другој утакмици прве рунде није постигнут велики број поена, али је сусрет био права посланица за оне који воле неизвесне завршнице. Снаге су одмерили Медицинска школа, којој је ово било тек друго учешће, и Техничка школа; коначан резултат је био 18:19. Због жреба победник овог дуела, играчи Техничке школе прошли су директно у финале.

Као што то неретко бива жреб је одредио да се два фаворита за освајање турнира састану у мечу пре финала, публика је ишчекивала напету утакмицу, на једну лопту, ипак догодило се потпуно изненађење. Кошаркаши Гимназије су веома лако и убедљиво савладали екипу Машинско-електротехничке школе резултатом 19:36. Најчинковитији био је Марко Стевановић са 14

ГИМНАЗИЈА ПАРАЋИН ДВОСТРУКИ ШАМПИОН

У Хали спортова у Параћину, 31. октобра одржано је општинско такмичење у кошарци. Надметале су се екипе средњих школа у Параћину и у мушкој и у женској категорији. Показали пре свега много интересовања за овај спорт, а самим тим и много умећа. Наша школа може да се похвали са два прва места. Наше девојке, као и наши момци водили су борбу до краја и успели да поносно понесу златне медаље. Резултати су били веома запажени, на крају утакмица, водили су чак двадесет поена разлике. Ово је показало не само да су изванредни спортисти, већ и да су сложан тим. Заједно са професором Душаном Јовановићем, наше екипе постигле су сјајне резултате.

Ана Петровић 4/3, Гимназија Параћин

поена, а пратио га је Алекса Колар са 13 поена. Са друге стране није било двоцифрених. Након елиминације прошлогодишњих шампиона града, кошаркаши Гимназије су рутински савладали селекцију Техничке школе резултатом 13:27. И на овој утакмици Стевановић је био најбољи играч на терену, меч су обележила његова два закуцавања, а на крају имао је 10 поена.

**Лазар Милутиновић
Гимназија „Бора Станковић“ Бор**

У финалу победили Техничку школу: Кошаркаши гимназије „Бора Станковић“ из Бора

ИГРАЈ СРЦЕМ

У нашем граду сваке године се одржавају различита спортска такмичења, а међу њима је и општинско такмичење у кошарци за дечаке и девојчице, ученике основних школа. Ове године такмичење је одржано 10. октобра и такмичиле су се екипе дечака и девојчица, из четири лазаревачке школе. Ове године, дечаки седмог и осмог разреда наше школе освоји су злато и пласирали су се на градско такмичење, девојчице петог и шестог разреда освојиле су сребро, док су дечаки, који похађају пети и шести разред наше школе, освојили бронзану медаљу. Како нам је рекла наставница Михаиловић, ученицима је речено да играју срцем, да не изгубе самопоуздање у случају пораза и да се радују успеху.

Милица Ратковић, ОШ „Војислав Вока Савић“ Лазаревац

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Брзином до звезда

Под покровитељством Атлетског Савеза Србије, 25. октобра у школи „Милорад Мића Марковић“ у Малој Иванчи одржан спортски дан под називом „Брзином до звезда“ за ученике од првог до четвртог разреда. Ово такмичење је представљало општинско такмичење и квалификације за наредни ниво такмичења. У такмичарским активностима учествовали су и наши гости из Сопота, из ОШ „Јелица Миловановић“. Велики број ученика из наше школе је прошло са запаженим резултатима. На даље такмичење пласирали су се Младен Милутиновић и Јелена Марковић, ученици наше школе. Јована Глишић и Ањела Ристић

**ОШ „Милорад Мића Марковић“
Мала Иванча**

Талентовани Смедеревци

Наша школа ове јесени показала је своју спортску изузетност. Такмичили смо се у стоном тенису, атлетици, баскету и кошарци. На градском такмичењу у стоном тенису, одржаном 2. октобра фантастичне резултате показао је женски тим који је освојио друго место, док је мушки тим освојио пето место. Наше је било и треће и пето место у појединачној конкуренцији. На Градском школском такмичењу у кошарци и баскету у Сали Техничке школе, учествовало је пет средњих школа. Упркос томе што су остале екипе чинили играчи треће и четврте године, а нашу - прва и друга година, супротставили смо им се и постигли одличне резултате. Женски тим освојио је друго место у баскету и друго место у кошарци, док је мушки освојио четврто и у баскету и у кошарци.

**Николина Јовановић и Милица Лончар
МФШ „Света Петка“ Смедерево**

Клинци олимпијци у Смољинцу

У Основној школи „Дража Марковић Рођа“ из Смољинца, током октобра месеца било је веома много активности. Након обележавања Дечје недеље и Здраве хране, прионули смо на озбиљне припреме у вези са организацијом предолимпијског турнира „Клинци олимпијци“, који се већ другу годину за редом одржава у нашој школи. Поново смо угостили ученике и њихове учитеље и наставнике од 1. до 6. разреда са целе територије Општине Мало Црниће. Гости из Божевца, Малог Црнића и Топонице, заједно са ученицима из школе домаћина, надметали су се у више мини-атлетских дисциплина. Атмосфера на терену је била одлична, а сви су отишли задовољни и са заслуженим медаљама. Наравно, цео пројекат је финансијски подржан од стране СО Мало Црниће и на томе смо руководство неизмерно захвални.

**Ањела Тасић, Сара Томић, Теодора Јовановић
ОШ „Дража Марковић Рођа“ Смољинац**

Рукометна утакмица

У Основној школи „Братство јединство“ у Сомбору 17. октобра одиграла се рукометна утакмица ученика седмих разреда. Нашим другарима придружила се и директорица школе Весна Бјелајац. Судија ове утакмице био је професор физичког и здравственог васпитања Горан Ђуричић. По први пут резултат није био важан, колико позитивна атмосфера после постигнутог гола. По речима директорице Весне Бјелајац, данас је победило другарство, слога и осмеси на лицима насих ђака. Трудимо се да овакав начин дружења постане наша пракса.

**Ива Вајсенбургер
ОШ „Братство јединство“ Сомбор**

#ШАМПИОНИ

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Шетајмо за здравље

Ученици наше школе, са својим наставницима физичког васпитања, сваке јесени учествују у акцији „Шетајмо за здравље“ коју организује Планинарско друштво „Вис“ уз подршку Савета за спорт ГО Лазаревац. Ове године, шетња је била организована у суботу, 14. септембра. Ова пешачка акција подељена је у четири руте. Најкраћа је стаза „Полетарац“ - дужине четири километра, за оне мало старије и спремније постојале су стазе од десет и 15 километара, док је за оне најспремније организована шетња од 20 километара, до брда Човка. Наши ученици се радо и у великом броју одазову вој акцији. Ово је било једно лепо суботње дружење ученика и наставника физичке културе, а са циљем да се кроз афирмацију здравих стилова живота, физичких активности и дружења у природи, анимирају најмлађи Лазаревчани, како би се више бавили спортом и рекреацијом.

Сања Драгичевић
ОШ „Војислав Вока Савић“ Лазаревац

Спорт за сећање

Ученици Основне школе „Бранко Радичевић“ су се радо одавали позиву својих вршњака из школе Др „Јован Цвијић“ и учествовали на меморијалном турниру Анђела Јоцић. Наша школа опробала се на одбојкашком терену, а како је заиста било битно само учествовати нећемо говорити о резултатима. Наше девојке су се бориле поштено и свим срцем, чувајући својим осмесима и радошћу сећање на малу Анђелу.

Иван Пекић и Андреја Живковић
ОШ „Бранко Радичевић“ Смедерево

ХУМАНИТАРНИ ОДБОЈКАШКИ ТУРНИР У БАНАТСКОМ СЕЛУ

ДА ПЕТРА ПОБЕДИ

Учетвртак, 10. октобра у Банатском Новом Селу, одржан је хуманитарни турнир за Петру Ђорђевић. Ученички парламент је у сарадњи са наставницима осмислио да један од начина буде овај турнир.

Четири екипе су учествовале на турниру. Одбојку у Хали спотова играли су представници основних школа „Жарко Зрењанин“, из овог села, „Мика Антић“ и „Исидора Секулић“ из Панчева и „Први мај“ из Владимироваца. Ђаци репортери: Аница Гојко, Анђела Пауновић, Лена Бодрожић и Бојана Опарница су се потрудили да сазнају нешто више о овом турниру. Како смо сазнали, циљ им свакако није била победа, већ жеља да помогну да се спасе живот мале Петре.

Атмосфера на трибинима је била дивна, ученици су навијали и носили срца на којима је писало „Да Петра победи“. Поносни смо успехом ове акције и вољом за помоћи. Поразговарали смо са директором,

наставником, учесницима и посматрачем. Најлепши део је свакако био то што је Петрина мама присуствовала турниру и самим тим смо видели колико јој значи наша подршка.

За више информација можете посетити фејсбук групу „За Петру Ђорђевић“ и инстаграм профил @за.петру.до.победе.

Анђела Пауновић
ОШ „Жарко Зрењанин“
Банатско Ново Село

МЛАДИ РИБОЛОВАЦ ПИШЕ О ДОБРИМ И ПОШИМ СТРАНАМА СВОГ ХОБИЈА

ВРАТИТЕ РИБУ У ВОДУ

Јесен је годишње доба када се пеца штучка. Један од мојих хобија је риболов. Штучку пецам на живи мамац тзв. кедер. Сваког риболовца мора да краси стрпљење и љубав према природи. Јер некада и по пар сати риба не дирне мамац. Риболовац би требао да буде умерен, и да води рачуна о рибљем фонду, јер само на тај начин можемо сачувати наше воде. Када уловимо рибу испод мере обавезно је вратимо

Рибљи фонд мора да се чува: Страхиња Платиша

у воду, али не раде сви људи тако, и из године у годину све је мање рибе. Молим све риболовце да чувају рибљи фонд, јер само на такав начин можемо омогућити будућим поколењима да уживају у чарима риболова.

Када је диолов у питању, многи лепо догађаји га прате. Један од таквих је онај који је одржан у недељу 20. октобра у организацији спортског риболовачког клуба „Шаран“ Вајска. Наиме,

реч је о још једној једној штучијади. Одзив такмичара је био слаб, пријавила се 51 екипа са по два такмичара. Претходних година озив је био много већи. На пример, 2011. године учествовало је преко 100 екипа са по четири члана. Том приликом је уловљено 189 штучка, а највећа је тежила преко 4800 грама. Данас је уловљено свега 19 штучка, а највећа је тежила

око 1500 грама. Време је било топло, па риболовци томе приписују мали број риба, али и чињеница да је рибљи фонд знатно смањен због великог броја криволоваца. Рибе су после улова враћене у воду, тако да нема повређених животиња. Позивам све заинтересоване да изађу на реке и уживају у чарима риболова.

Страхиња Платиша
ОШ „Алекса Шантић“ Вајска, Бојани

Не може нам киша ништа

*Сви су њужни, сви њлачу,
када киша лије.
Свако дејте, сваки врабац
се њо својим домовима крије.*

*Свако дејте сузе њушића као кишне каици,
а облачно време и њљусак
су заузели месџо
на временској маји.*

*Али наравно, ми се кише не бојимо!
Исџод ње храбро сџојомо!
У њомоћ нам сџижу кайуџи
љубичасџи, наранџасџи и жуџи.*

*Овим, нек виде сви
да нама киша нишџа не може,
јер облаци њтурни кишобране наше
кад виде, одмах њочињу да беже.*

Јелена Миловановић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац